

sen Dahl frygter, og en meget høj grad af decentralisering, som hr. Thulesen Dahl gerne vil have.

Kl. 18.05

Derfor er det slet ikke afgørende, at vi nu indfører en forfatningstraktat, når man skal bedømme graden af centralisering. Det afgørende vil være, hvad det er for nogle bestemmelser, der indføres i denne forfatningstraktat, og der synes jeg jo, at meget tyder på, at vi får en meget klar arbejdsdeling nu mellem EU og medlemslandene, i hvert fald en mere klar arbejdsdeling end tidligere, således at alle bedre kender spillereglerne, således at borgerne bedre kan gennemskue beslutningsprocesserne, og således at nærhedsprincippet kommer til at stå mere klart, og at de nationale parlamenter får indseende med og også indflydelse på, om nærhedsprincippet overholdes.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal takke for det første svar fra hr. Thulesen Dahl, som jeg synes var interessant på den måde, at det ene af de tre parametre, Dansk Folkeparti har stillet op for at stemme nej, ikke holder. Det tror jeg også fremgik af hr. Thulesen Dahls første indlæg, at det ser ud til, at landene ret massivt stemmer ja i hvert fald i de tilfælde, vi har set indtil nu.

Så synes jeg, svaret om arbejdskraftens fri bevægelighed var interessant. Der ville man forholde sig til landene et for et vel sådan at forstå, at de lande, der efter Dansk Folkepartis opfattelse udgør den største trussel eller risiko for, at arbejdskraften vandrer, er dem, man ikke vil stemme for. Det er vel i virkelighedens verden de baltiske lande, Estland, Letland og Litauen, og Polen, hvis man både kigger på nærhed, og hvis man kigger på lønudvikling og leveforhold osv. Jeg skal bare spørge, om jeg har forstået det rigtigt, at det er Estland, Letland, Litauen og Polen, der er i risikozonen, når Dansk Folkeparti til sin tid skal stemme om udvidelsen?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Ja, vi behandler her i dag et spørgsmål af historisk rækkevidde. Vi behandler spørgsmålet om, hvorvidt Europa skal vokse sammen, gro sammen efter den kolde krig, og i betragtning af dimensionerne i det vi her diskuterer, må jeg sige, at Dansk Folkepartis holdning er udtryk for et usædvanligt, jeg vil gerne sige veltalende, snæ-

verssyn. Er det virkelig vigtigt ved stillingtagen til en overgangsordning, om den skal være på 5 år eller 7 år, under alle omstændigheder er det jo en overgangsordning, vi taler om, vedrørende fremmed arbejdskraft? Kan man virkelig undskylde at stemme nej til dette her med henvisning til, at man gerne vil have en overgangsordning på 5-7 år? Hvor principløs kan man være?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Lars Barfoed, som spørger, om det ikke er ligegyldigt, hvad man kalder en traktat, for det afgørende er jo indholdet. Jo, det kan man selvfølgelig sige, men nu har jeg ellers lige præcis rost hr. Barfoed og de øvrige EU-tilhængere for for en gangs skyld at lave en sammenhæng mellem det, man kalder en traktat, og indholdet af den. Det synes jeg egentlig var befriende, hvorefter hr. Lars Barfoed straks går på talerstolen og forsøger at tale sig bort fra det.

Det synes jeg er ærgerligt, for hvis man ser lidt forfatningsretligt på det og slår op i lærebøgerne og ser, hvad der kendetegner en nationalstat, hvad der kendetegner et egentligt samfund, ja, så er mange af de ting, der nu enten ligger hos EU eller som man med forfatningstraktaten foreslår placeret hos EU, lige præcis det, der kendetegner, om man har en selvstændig, suveræn nation.

Det har jo noget at gøre med forsvars- og sikkerhedspolitik. Det har jo noget at gøre med at kontrollere sine grænser til omverdenen, altså markere, hvor ens territorium starter. Det har noget at gøre med at bestemme, hvilke tredjelandsborgere, hvilke andre landes borgere, der må komme ind på ens territorium. Det har noget at gøre med ens valuta, at man har sin egen valuta og kan føre sin egen rentepolitik, hvis man vil, sin egen pengepolitik.

Vi har så et forbehold, men det foreslår tilhængerne ophævet på det tidspunkt, man overhovedet kan få flertal for det i befolkningen. Så alt, hvad der kendetegner en selvstændig, suveræn nation, det enten ligger hos EU eller bliver foreslået lagt hos EU. Herefter vil hr. Lars Barfoed spørge, om vi ikke godt bare må kalde det en forfatningstraktat, men lade være med at sige, det har noget at gøre med en egentlig forfatning.

Det harmonerer ikke, og jeg siger bare: Lad nu den her debat køre med ærlighed, en befriende ærlighed på EU-plan, som vi ikke har været vant til i mange år.